

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 261.482 van 26 november 2024
in de zaak A. 240.779/XII-9622**

In zake : N.B.
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stijn Raeymaekers
 kantoor houdend te 2270 Herenthout
 Itegemse Steenweg 18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Filip Vincke
 kantoor houdend te 8580 Avelgem
 Leopoldstraat 63
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 december, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van het Departement Omgeving van de Vlaamse Overheid, Afdeling Dierenwelzijn van 20.10.2023 met als referentie G-23-5297”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

 Eerste auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23

augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2024.

Kamervoorzitter Chantal Bamps heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jill Tops, die *loco* advocaat Stijn Raeymaekers verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 5 oktober 2023 vindt er een huiszoeking plaats bij verzoeker. De lokale politie neemt vier honden, een kattin met twee kittens, een geit, een haan en twee kippen in beslag. De vaststellingen worden geacteerd in het proces-verbaal TU.63.L4.007116/2023 van 5 oktober 2023.

3.2. Op 20 oktober 2023 neemt de verwerende partij de beslissing om de dieren in toepassing van artikel 42, §2 van de wet van 14 augustus 1986 ‘betreffende de bescherming en het welzijn der dieren’, toe te wijzen aan de respectievelijke erkende asielen die deze dieren sinds 5 oktober 2023 opvangen en hiermee instemmen, op grond van de volgende overwegingen:

“Gelet op het feit dat beide betrokkenen in de gevangenis verblijven en toewijzing aan hen geen optie is;

Gelet op het feit dat mevrouw B.d.W. financiële beperking als oorzaak opgeeft van afwezigheid van diervoeding en van hoog hongergevoel bij de honden en katten en dat geen elementen zijn bekomen dat deze slechte financiële toestand weldra zou verbeteren, waardoor deze dieren mogelijks terug onvoldoende geschikte voeding zouden krijgen mocht beslist tot teruggave;

Gelet op de onreine onhygiënische toestand waarin deze honden en katten in huis zijn aangetroffen op 05 oktober 2023 en dat geen garantie kan bekomen dat zich dit niet zal herhalen;

Gelet op het feit dat 05/10/23 honden en katten met hoog dorstgevoel bij betrokkenen zijn aangetroffen, dat geen schuldbesef bij hen hiervoor kon waargenomen waardoor grote kans op recidief bestaat en dat teruggave om redenen van dierenwelzijn niet aan de orde is;

Gelet op de afwezigheid van reine propere geschikte huisvesting voor deze honden en katten op deze locatie en dat geen enkel garantie op verbetering hierop is bekomen, waardoor teruggave naar deze locatie geen optie is;

Gelet op het feit dat de hond Husky permanent opgesloten in huis is aangetroffen op 5 oktober 23 met aanhoudende stressvolle toestand door deze langdurige opsluiting en dat geen geschikte ruime huisvesting hiervoor is voorgesteld om deze hond er gepast en ruim te huisvesten waardoor teruggave om redenen van dierenwelzijn niet kan toegestaan;

Gelet op het feit dat de redenen van inbeslagname van 05 oktober 23: aanwezigheid van hongerige honden en katten in huis wegens afwezigheid van geschikte voeding door financiële beperking om diervoeding aan te schaffen en dat geen garantie is bekomen dat verbetering hierin kan gebeuren;

Gelet op het feit dat de geit geen beschikking had over geschikte voeding en dat geen voorstel werd ontvangen dat deze geit gepaste voeding zou verkrijgen mocht de Dienst beslissen tot teruggave;

Gelet op de afwezigheid van geschikte voeding voor kippen en haan en dat geen voorstel werd ontvangen dat deze wel gepaste voeding zou verkrijgen mocht de Dienst beslissen tot teruggave;

Gelet op het feit dat geen andere wel geschikte huisvesting voor deze dieren werd voorgesteld naar waar deze zou kunnen overgebracht;

Gelet op het feit dat geen geschikte persoon werd voorgesteld die deze dieren zou kunnen aanvaarden om ze geschikte voeding te verschaffen, gepast te houden en die daarmee zou instemmen;

Gelet op het feit dat het welzijn van deze dieren sterk was geschaad op het moment van beslagname 05 oktober 23 en dat geen enkele concrete actie werd bekomen om herhaling te voorkomen zodat kan voldaan aan de geldende normen voor het dierenwelzijn;

Gelet op het feit dat geen garantie is bekomen dat deze dieren wel vereiste huisvesting, voeding en verzorging zullen krijgen, mocht de Dienst beslissen tot teruggave waardoor dit geen optie is;

Gelet op het feit dat uit bovenstaande elementen blijkt dat onvoldoende garanties aanwezig zijn dat het welzijn van dit dier gewaarborgd kan worden bij een mogelijke teruggave, waardoor teruggave onverantwoord zou zij;

Gelet op het feit dat de kosten voor opvang en verzorging blijven oplopen;

Gelet op het feit dat deze dieren geen reële verkoopwaarde heeft, minstens geen waarde die in verhouding staat tot de kosten van transport, opvang, huisvesting en verzorging overeenkomstig ethologische en fysiologische behoeften.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Toepassing korte debattenprocedure

Ambtshalve exceptie wegens gebrek aan een ontvankelijk middel

Uiteenzetting van de ambtshalve exceptie

4. Het auditoraat werpt in zijn verslag ambtshalve de niet-ontvankelijkheid van het beroep op wegens het gebrek aan een ontvankelijk middel gericht tegen de bestreden beslissing, op grond van de volgende overwegingen:

“ONTVANKELIJKHEID

1. Het verzoekschrift bevat geen ontvankelijk middel tegen de bestreden bestemmingsbeslissing. Een verzoekschrift dat geen ontvankelijke middelen bevat is zelf onontvankelijk.

De verzoeker zet het volgende uiteen in zijn verzoekschrift:

‘Bij beslissing van de Afdeling Dierenwelzijn werden zowel de huisdieren van mevrouw de Werd als de huisdieren van verzoeker in beslag genomen door de politiediensten. Verzoeker betwist dat zijn huisdieren zich in een situatie bevonden die in strijd is met de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

- In de beslissing wordt gesteld dat de honden niet beschikten over water of enige drankvoorziening. Dit is incorrect.

De honden konden vrij binnen en buitenlopen. Er stond binnen altijd vers water ter beschikking van de honden.

- Volgens de Afdeling Dierenwelzijn was er geen geschikte huisvesting voor de honden. Zoals hierboven reeds gesteld konden de honden via een deur vrij binnen en buiten wandelen, zodat zij over voldoende ruimte beschikten. Binnen stond er steeds water ter beschikking en beschikten zij eveneens over eten.

- Ook de geit beschikte steeds over vers (gemaaid) gras en water.

Daarnaast wordt als motivatie aangehaald dat mevrouw De Werd niet over de financiële middelen beschikt om diervoeding aan te schaffen.

Verzoeker verblijft thans in voorhechtenis in de gevangenis van Turnhout. In afwachting van zijn vrijlating is de vader van verzoeker, de heer Marc Bukenbergs, bereid om in te staan voor het voedsel van de honden. Tevens komt hij dagelijks langs om te waarborgen dat de honden en de geit over voldoende voedsel beschikken.

Mevrouw De Werd zit thans niet meer in hechtenis. Zij kan dagelijks enkele uren langskomen om de honden gezelschap te houden, hen te verzorgen, met hen te gaan wandelen, etc.

Gelet op bovenstaande vraagt verzoeker om het beslag op zijn huisdieren, zijnde twee honden en een geit, nietig te verklaren.(eigen benadrukking)

Dit geldt des te meer aangezien verzoeker de honden heeft aangekocht met zijn ex-vrouw, wijlen mevrouw Selina Grieve. Zij kwam op 31.12.2020 om het leven ten gevolge van zelfdoding, waardoor beide honden voor verzoeker een bijzondere emotionele waarde hebben.

De beslissing is aldus in strijd met het redelijkheidsbeginsel. Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer de administratie haar beleidsvrijheid

op een kennelijk onredelijke manier heeft aangewend. De beslissing van de administratie wordt als onredelijk beschouwd, wanneer ze niet heeft gehandeld zoals elk normaal voorzichtige en zorgvuldige ambtenaar in dezelfde omstandigheden zou doen.

[...]

Verder verwijst verzoeker naar drie arresten van de Raad van State.

Uit het voorgaande blijkt dat het middel/ de uiteenzetting gericht is tegen de beslissing tot inbeslagname. Dit is niet de bestreden beslissing, het verzoekschrift vordert immers de nietigverklaring van de beslissing van 20 oktober 2023 waarbij de dieren een definitieve bestemming krijgen. Er moet worden vastgesteld dat het verzoekschrift geen enkel middel bevat dat gericht is tegen de bestreden beslissing. Hierdoor is het beroep niet ontvankelijk.”

Beoordeling

5. Artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 van het algemeen procedurereglement zoals het luidde en van toepassing was op het voorliggende beroep, vereist dat het verzoekschrift tot nietigverklaring “een uiteenzetting van de feiten en de middelen” bevat.

De uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die volgens verzoeker werd geschonden, als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden.

Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, is minstens vereist dat summier doch duidelijk de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing wordt aangegeven. De vereiste om een middel voldoende duidelijk en nauwkeurig te formuleren strekt er toe het tegensprekelijke karakter van de schriftelijke procedure en de rechten van verdediging van de verwerende partij te waarborgen.

Het komt overigens niet aan de Raad van State toe om uit een juridisch niet onderbouwde uiteenzetting zelf middelen te construeren die voldoen aan de vereiste van de algemene procedureregeling.

6. In het auditoraatsverslag wordt ambtshalve vastgesteld dat het door verzoeker aangevoerde betoog is gericht tegen de beslissing tot inbeslagname, welke beslissing niet het voorwerp vormt van het voorliggende

beroep, nu met het ingestelde beroep de nietigverklaring van de beslissing van 20 oktober 2023 waarbij de dieren een definitieve bestemming krijgen, wordt beoogd. Dienvolgens wordt geconcludeerd dat het beroep niet ontvankelijk is, nu het verzoekschrift geen enkel middel gericht tegen de bestreden beslissing bevat.

Wanneer de ontvankelijkheid van het beroep in vraag wordt gesteld - en zulks des te meer wanneer dit zoals te dezen gebeurt in het beredeneerd verslag dat over de zaak is opgesteld door het daartoe aangestelde lid van het auditoraat - dan moet die partij daarover een standpunt innemen en de nodige verduidelijkingen bijbrengen.

Ter terechtzitting, dit is bij de eerste procedurele gelegenheid die zich voor verzoeker in het kader van de toegepaste procedure van artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement daarvoor aanbood, heeft hij niets daartegen ingebracht.

In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het beroep niet ontvankelijk bij gebrek aan een ontvankelijk middel gericht tegen de bestreden beslissing. Het auditoraat heeft terecht gemeend dat de zaak met korte debatten een oplossing kan krijgen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 154 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zesentwintig november tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Chantal Bamps